

Beiarn kommune
8110 MOLDJORD

MØTEPROTOKOLL

Beiarn Kommunestyre

Møtested: **Videomøte**
Møtedato: **26.03.2021** Tid: **09:00**

Innkalte:

Funksjon	Navn	Forfall Møtt for
Ordfører	André Kristoffersen	
Medlem	Rune Jørgensen	
Medlem	Audgar Roald Carlsen	
Medlem	Marit Cicilie Moldjord	
Medlem	Tom Forstun Antonsen	
Medlem	Line Trones	
Medlem	Iris Skoglund	
Medlem	Håkon André Nordberg	
	Sæther	
Medlem	Linda Tove Tverrånes Moen	
Medlem	Gisela Beate Engholm	
Medlem	Torbjørn Grimstad	
Medlem	Frank Einar Vilhelmsen	
Medlem	Espen Erling Karlsen	
Medlem	Irmelin Kristoffersen	
Medlem	Tommy Rasch	

Fra adm. (evt. andre):

Behandlede saker:

RS

PS 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11/21

Underskrifter:

Vi bekrefter med våre underskrifter at møtebokens blad er ført i samsvar med det som ble bestemt på møtet.

SAKSLISTE

**Saksnr. Arkivsaksnr.
Tittel**

REFERATER

5/21	21/174
GODKJENNING AV PROTOKOLL - KOMMUNESTYRET
6/21	21/80
RETNINGSLINJER FOR BRUK AV "ORDFØRERKJEDE"
7/21	21/43
ÅRSREGNSKAP - BEIARN NÆRINGSEIENDOM KF
8/21	20/274
BEIARVEKST
9/21	20/103
NOU 2020:15 - DET HANDLER OM NORGE - HØRINGSSVAR
10/21	21/154
OMDANNING TIL KOMMUNALT OPPGAVEFELLESSKAP OG
TILSLUTNING FRA RØDØY KOMMUNE
11/21	21/134
FASTSETTING AV VALGDAGER FOR STORTINGSVALGET 2021

Ordfører ønsket velkommen.

Opprop viste et fulltallig kommunestyre, det var ingen innvendinger til innkalling eller saksliste og møte ble erklært lovlig satt.

Repr Linda T Moen ble enstemmig erklært inhabil etter reglene i Forvaltningslovens §6, første ledd i sak 8/21 – Beiarvekst. Moen er styremedlem i selskapet. Det var ikke innkalt varamedlem.

Ordføreren ønsket at sak 9/21 - NOU 2020:15 skulle behandles etter sak 5/21, dette sa kommunestyret seg enig i.

Tematimen: Torbjørn Grimstad fra administrasjonen holdt tematime om erosjon og isgang i Beiarelva. Det blir laget politisk sak for å følge opp aktuelle problemstillinger knyttet til sakskomplekset.

REFERATER:

Referatene gjennomgått og spørsmål besvart.

5/21

GODKJENNING AV PROTOKOLL - KOMMUNESTYRET

Vedtak:

Protokoll fra kommunestyrets møte 5. februar 2021 godkjent.

Til å skrive under dagens protokoll sammen med ordføreren ble Gisela Engholm og Marit Moldjord valgt.

Enstemmig vedtatt.

6/21

RETNINGSLINJER FOR BRUK AV "ORDFØRERKJEDE"

Vedtak:

Beiarn kommunestyre godkjenner vedlagte retningslinjer for bruk av Beiarn kommunes Ordførerkjede.

Første setning under §1 endres til:

Beiarn kommunes ordførerkjede er kommunens eiendom.

Dato for overrekkelse inngraveres på kjedet.

Vedtatt med 13 mot 2 stemmer.

Behandling:

Repr. Audgar Carlsen fremmet forslag til ny første setning undre §1, som følger:

Ordførerkjedet er en gave for Beiarn kommune og er kommunens eiendom.

Repr. Tom Antonsen fremmet forslag til ny første setning under §1, som følger:

Beiarn kommunes ordførerkjede er kommunens eiendom.

VOTERING:

Administrasjonens forslag til første setning ble vurdert som det mest ytterliggående og først stemt over.

Administrasjonens forslag fikk ingen stemmer og falt.

Forslaget fra Carlsen ble holdt opp mot forslaget fra Antonsen. Carlsens forslag fikk to stemmer og falt, mot Antonsens forslag, som fikk 13 stemmer.

Rådmannens innstilling:

Beiarn kommunestyre godkjenner vedlagte retningslinjer for bruk av Beiarn kommunes Ordførerkjede.

Dato for overrekkelse inngraveres på kjedet.

7/21

ÅRSREGNSKAP - BEIARN NÆRINGSEIENDOM KF**Vedtak:**

Det fremlagte årsregnskapet med styrets beretning tas til etterretning. Årsregnskapet til Beiarn Næringseiendom KF for regnskapsåret 2020 vedtas med et mindreforbruk på kr. 51.344. Årets mindreforbruk overføres til disposisjonsfond.

Enst vedtatt.

8/21

BEIARVEKST**Vedtak:**

Beiarn kommune overtar aksjene i Beiarvekst fra Frem. Aksjene overtas til pålydende kr. 200.000,-, og kjøp finansieres over næringsfondet. Med dette vil Beiarn kommune være eneste eier i Beiarvekst.

Det igangsettes prosess for å utrede ny organisering og eierstruktur i selskapet, hvor det også vil være naturlig å se på mulige samarbeidspartnere.

Enstemmig vedtatt

Behandling:

Repr. Linda T. Moen var erklært innhålig og frarådde under behandlingen.

9/21

NOU 2020:15 - DET HANDLER OM NORGE - HØRINGSSVAR

Vedtak:

Beiarn kommunestyre vedtar følgende som uttalelse til meldingen:

Beiarn kommune finner NOU 2020:15 interessant og inspirerende. Vi forstår at vår kommune er en av de kommunene utvalget har sett nærmere på. Det håper vi har bidratt til den mulighetsorienterte tonen vi leser av rapporten – på tross av en til dels dyster beskrivelse av fakta og virkelighet.

Megatrender og utfordrende rammebetingelser som går i distriktenes disfavør kjenner vi oss godt igjen i. På tross av det ser Beiarn kommune optimistisk på fremtiden. Vi tenker ikke på vekst, vi tenker på kvalitet i det vi har ansvar for og det vi skal gjøre også i fremtiden. Når vi rapporterer og blir vurdert, målt og veid havner Beiarn kommune sjelden høyt på listene. Vi har likevel tro på egen utvikling og kjenner oss til og med stolt innimellom. Det er ikke bare trasig det som skjer i distriktene. Beiarn ser mer muligheter enn trusler og vi får ny energi av utvalgets funn, konklusjoner og anbefalinger.

Det som har ført oss i en slik situasjon er at vi har evnet å holde på viktig intern kompetanse over tid i de aller viktigste tjenestoområdene og i ledende stillinger. Så samspiller vi godt mellom administrasjonen og lokalpolitikken – og med våre nabokommuner i Salten, der vår nære storebror Bodø har «det som trengs» og det vi ikke klarer å tilby lokalt. At Bodø utvikler seg godt og har fremtidsrettede funksjoner og tilbud er meget viktig for oss. Beiarn kommune mener derfor at en tydelig og videre satsning på regionssentre er riktig vei å gå. Omlandet til regionssenteret har imidlertid et klart behov for sikre, raske og miljøvennlige transportløsninger til og fra. Både næringstrafikken og persontrafikken har lenge hatt dårlige og farlige forhold å ferdes under. En større satsing på også fylkesveier og annen infrastruktur i distriktene er nok det vi kjenner størst behov for, som grunnlag for videre kvalitetssatsing. Alternativet er at attraktiviteten og investeringslysten i distriktene blir enda mindre.

I Beiarn mener vi ha både evne og vilje til å fornye og endre oss brukbart i forhold til økte forventninger fra så vel overordnet myndighet som egne innbyggere. Vilåårene for å få det såpass bra til oppleves trangere, men sutring er den eneste sikre metoden til over tid å ikke oppnå målene. Hvem vil jobbe hos en kommune som sutrer? Så spiller vi likevel inn at kommunesektoren generelt opplever en statlig utålmodighet og for liten forståelse for at omstilling og effektivisering koster. For å holde på egen evne og vilje til den omstillingen, effektiviseringen, digitaliseringen og moderniseringen solgte vi eierandelene i kraftlaget til et

regionalt selskap. Ikke alle har mulighet til det og vi gjorde det ikke fordi vi hadde lyst. Vi gjorde det for å ha evne til å finansiere den omstillingen og moderniseringen vi står midt i.

En statlig politikk som er mer helhetlig og forutsigbar for distriktene er likevel det vi savner aller mest. Her følger vi utvalgets funn. Fylkeskommunen har skrudd ned alle skilt her og statlige arbeidsplasser kan man snart telle på en amputert hånd. Det skulle ikke være nødvendig verken hos oss eller andre distriktskommuner.

Den aktøren som betyr mest for vårt samfunns utvikling er altså oss selv. Kommuner som vår må bruke betydelige midler for å kompensere for markedssvikt når ulik infrastruktur skal på plass. Bredbånds- og mobilløsninger er noe av det vi de siste årene har brukt mange millioner på. Vi har ikke lyst å medfinansiere så mye, men vi har muligheten – og vi må.

Nå bygger vi nytt vannverk og får svært godt og sikkert vann. Den regningen skyves over på innbyggerne, men når vi ser størrelsen på den regningen innbyggerne får, så gremmes vi over at de statlige midlene til slike formål, tildelt via fylkeskommunen, er kraftig innskrenket.

Vi oppfordrer til en endret statlig politikk der man ser til geografien og topografien og tør si at her må det bo folk. Da må fremtidsrettede og grunnleggende tjenester og infrastruktur tilbys. Eksempelene kan være skole- og helse-tjenester, vei, renovasjon, vann og avløp. Offentlige og offentlig organiserte tilbud altså, gitt av kommune, fylke og stat. Når demografien og geografien i distriktene gjør det dyrere å produsere disse tjenestene pr. hode enn i byene må det i større grad være statlige midler tilgjengelig for å kompensere for demografi- og geografikostnader. Hvis ikke vil det være dyrere å bo på bygda enn i byene, og dermed også mindre insitament for å flytte dit, eller bli boende der. Vi innser at dette er vanskelige øvelser å få til, men naturressurslandet Norge må tenke helt nytt, slik utvalget peker på.

Tar vi strømmettet som eksempel så ser vi for tiden en stor omstrukturering hos aktørene. Produksjonen foregår nødvendigvis i distriktene der ressursen ligger. Den statlige aktøren tar ansvar for sentralnettet og fører vannkraften til sentrale strøk, men de lokale og regionale aktørene som sitter på distribusjonsnettet er i stor grad nå nødt til å slå seg sammen for å evne å ta vare på og fornye nettet til brukersiden, uten for store kostnader for sluttbrukerne. Det foregår på den måten en stille overføring av store økonomiske verdier fra distrikt til sentrale strøk samtidig som tariffingssystemet i strømmettet oppfattes som urettferdig for sluttbrukere i distriktene.

Med litt andre type utfordringer skjer den samme økonomiske verdioverføringen på produksjonssiden. Beiarn er en av kommunene som etter det nevnte salget bare er vertskap for vannkraftproduksjon. Vi er ikke lengre eiere. De egentlige og opprinnelige verdiene av produksjonen ligger i distriktene, men eieraktørene er i all hovedsak staten selv og de større byene. Vi var helt bevisste da vi solgte til en regional aktør og ikke til en nasjonal aktør.

Når staten sist så på skatt og avgift fra vannkraften var det ikke med et helhetlig perspektiv. Ekspertutvalget til Sanderud ble jo avvist, men ikke uten en betydelig kamp. Sanderudutvalget så bare på vertskommuneinntektene. Eierinntektene til staten og store bykommuner så man ikke på. Merkelig mener vi. Å sikre distriktskommuner en rettmessig direkte andel av verdiskapingen som følger av avgitte naturressurser har ikke vært prinsipielt avklart i Norge på mer enn hundre år. Det er bred enighet på Stortinget om at de lovfestede

konsesjonsordningene skal bestå og at mulighetene for lokal beskatningsrett skal videreføres. I sluttbehandlingen av denne NOU'en håper vi det gis tydelige signaler til sektormyndigheter og til andre nedsatte utvalg om de forhold vi her forsøker å belyse. Både inntektssystemutvalget og generalistkommuneutvalget kan få noen tydelige sentralpolitiske beskjeder om hva de ikke bør bruke tid på. De inntektene distriktene med viktige naturressurser har, må ikke bare sikres sine rettigheter gjennom lovverk. De må også kunne disponere inntektene basert på lokaldemokratiske forvaltningsprinsipper.

NOU 2020:15 viser også til at desentralisering av statlige arbeidsplasser kan bidra til at bygdene blir mer attraktive. Dette er Beiarn kommune enig i. Vi har blant annet hatt viktige statlige arbeidsplasser tilknyttet Helfo som for få år siden ble flyttet herfra. Slik vi ser det fantes ingen andre årsaker til det enn en nedprentet markedsorientering i en sektorisert stat, der det hersker en vel etablert feiloppfatning om at større kontorer alltid er mer effektive. Kontoret her var meget effektivt, men det ble ikke vurdert. Beiarn kommune stiller seg bak Normann-utvalgets forslag om styring til mer statlige arbeidsplasser i distriktene. En avgjørende forutsetning for politisk å kunne styre statlige arbeidsplasser til distriktene er en mer helhetlig tankegang på statlig side – over tid. I dag brukes foretaksmodellen i større og større grad i styringen av offentlige tjenester. Denne modellen mener vi hindrer politisk styring og ansvar. Det Normann-utvalget kaller silo-tankegang oppleves som total. Hvert enkelt ansvarsområde skal drives så kostnadseffektivt som mulig, uten at det bindes sammen til en helhet andre steder enn i statsbudsjettet. Dette fører til at det mest økonomiske og kostnadseffektive valget, på kort sikt og sektorisert, legges til grunn i beslutningsprosesser. Ringvirkninger for samfunnet og perspektivet på samfunnet som en helhetlig dynamisk kompleksitet taper. Da taper distriktene - i sak etter sak. Vi merker oss at distriktene ikke lenger fungerer som fødemaskiner for byene. Etter hvert vil kommuner som vår ha nær like mange som i aldersmessig posisjon til å motta tjenester, som de som er i arbeidsfør alder. Vi omstiller, effektiviserer og planlegger for det. For vår del er det lite aktuelt at eldre i fremtiden skal måtte flytte til byer for faktisk å få tilgang til de tjenestene de har rett til. Men for å få det til trengs statlig støtte på flere områder, der kompetansetiltak vurderes som det viktigste for at de stadig nye oppgavene som legges til kommunene skal kunne tilbys.

Utvalget mener at tiltak rettet mot utdanningssystemet vil være mest effektivt for å sikre rekruttering av kompetanse til distriktskommuner. Tilbudet om desentraliserte og samlingsbaserte tilbud i store deler av landet er stort, men fra vår side mener vi å se en betydelig konkurranse mellom utdanningsinstitusjoner som kan gå ut over kvaliteten og motivasjonen for å satse langs denne linjen. Når det gjelder karakterkravene som den siste tiden er innført og skjerpet for enkelte utdanninger, mener Beiarn kommune at disse bør revurderes. Over tid frykter vi at de karakterkrav som i dag settes vil svekke tilgangen til nødvendig kompetanse. Distriktene ser allerede tendenser til dette.

Vi takker for meldingen og for muligheten til å uttale oss. Vårt håp er at de tiltak som presenteres blir gitt en grundig og tverrpolitisk behandling og oppfølging. Det fortjener utredningen.

Enstemmig vedtatt.

Behandling:

Saksordfører Rune Jørgensen la fram utvalgets forslag til høringsuttalelse:

Det handler om Norge – NOU 2020:15, høringsuttalelse

Beiarn kommunestyre vedtar følgende som uttalelse til meldingen:

Beiarn kommune finner NOU 2020:15 interessant og inspirerende. Vi forstår at vår kommune er en av de kommunene utvalget har sett nærmere på. Det håper vi har bidratt til den mulighetsorienterte tonen vi leser av rapporten – på tross av en til dels dyster beskrivelse av fakta og virkelighet.

Megatrender og utfordrende rammebetingelser som går i distriktenes disfavør kjenner vi oss godt igjen i. På tross av det ser Beiarn kommune optimistisk på fremtiden. Vi tenker ikke på vekst, vi tenker på kvalitet i det vi har ansvar for og det vi skal gjøre også i fremtiden. Når vi rapporterer og blir vurdert, mål og veid havner Beiarn sjelden høyt på listene. Vi har likevel tro på egen utvikling og kjenner oss til og med stolt innimellom. Det er ikke bare trasig det som skjer i distriktene. Beiarn ser mer muligheter enn trusler og vi får ny energi av utvalgets funn, konklusjoner og anbefalinger.

Det som har ført oss i en slik situasjon er at vi har evnet å holde på viktig intern kompetanse over tid i de aller viktigste tjenesteområdene og i ledende stillinger. Så samspiller vi godt mellom administrasjonen og lokalpolitikken – og med våre nabokommuner i Salten, der vår nære storebror Bodø har «det som trengs» og det vi ikke klarer å tilby lokalt. At Bodø utvikler seg godt og har fremtidsrettede funksjoner og tilbud er meget viktig for oss. Beiarn kommune mener derfor at en tydelig og videre satsning på regionssentre er riktig vei å gå. Omlandet til regionssenteret har imidlertid et klart behov for sikre, raske og miljøvennlige transportløsninger til og fra. Både næringstrafikken og persontrafikken har lenge hatt dårlige og farlige forhold å ferdes under. En større satsing på også fylkesveier og annen infrastruktur i distriktene er nok det vi kjenner størst behov for som grunnlag for videre kvalitetssatsing. Alternativet er at attraktiviteten og investeringslysten i distriktene blir enda mindre.

I Beiarn mener vi ha både evne og vilje til å fornye og endre oss brukbart i forhold til økte forventninger fra så vel overordnet myndighet som egne innbyggere. Vilåårene for å få det såpass bra til oppleves trangere, men sutring er den eneste sikre metoden til over tid å ikke oppnå målene. Hvem vil jobbe hos en kommune som sutrer? Så spiller vi likevel inn at kommunesektoren generelt opplever en statlig utålmodighet og for liten forståelse for at omstilling og effektivisering koster. For å holde på egen evne og vilje til den omstillingen, effektiviseringen, digitaliseringen og moderniseringen solgte vi eierandelene i kraftlaget til et regionalt selskap. Ikke alle har mulighet til det og vi gjorde det ikke fordi vi hadde lyst. Vi gjorde det for å ha evne til å finansiere den omstillingen og moderniseringen vi står midt i.

En statlig politikk som er mer helhetlig og forutsigbar for distriktene er likevel det vi savner aller mest. Her følger vi utvalgets funn. Fylkeskommunen har skrudd ned alle skilt her og statlige arbeidsplasser kan man snart telle på en amputert hånd. Det skulle ikke være nødvendig verken hos oss eller andre distriktskommuner.

Den aktøren som betyr mest for vårt samfunns utvikling er altså oss selv. Kommuner som vår

må bruke betydelige midler for å kompensere for markedssvikt når ulik infrastruktur skal på plass. Bredbånds- og mobilløsninger er noe av det vi de siste årene har brukt mange millioner på. Vi har ikke lyst å medfinansiere så mye, men vi har muligheten – og vi må.

Nå bygger vi nytt vannverk og får svært godt og sikkert vann. Den regningen skyves jo over på innbyggerne, men når vi ser størrelsen på den regningen innbyggerne får, så gremmes vi over at de statlige midlene til slike formål, tildelt via fylkeskommunen, er kraftig innskrenket.

Vi oppfordrer til en endret statlig politikk der man ser til geografien og topografien og tør si at her må det bo folk. Da må fremtidsrettede og grunnleggende tjenester og infrastruktur tilbys. Eksempelene kan være skole- og helse-tjenester, vei, renovasjon, vann og avløp. Offentlige og offentlig organiserte tilbud altså, gitt av kommune, fylke og stat. Når demografien og geografien i distriktene gjør det dyrere å produsere disse tjenestene pr. hode enn i byene må det i større grad være statlige midler tilgjengelig for å kompensere for demografi- og geografikostnader. Hvis ikke vil det være dyrere å bo på bygda enn i byene, og dermed og mindre insitament for å flytte dit, eller bli boende der. Vi innser at dette er vanskelige øvelser å få til, men naturressurslandet Norge må tenke helt nytt slik utvalget peker på.

Tar vi strømmettet som eksempel så ser vi for tiden en stor omstrukturering hos aktørene. Produksjonen foregår nødvendigvis i distriktene der ressursen ligger. Den statlige aktøren tar ansvar for sentralnettet og fører vannkraften til sentrale strøk, men de lokale og regionale aktørene som sitter på distribusjonsnettet er i stor grad nå nødt til å slå seg sammen for å evne å ta vare på og fornye nettet til brukersiden uten for store kostnader for sluttbrukerne. Det foregår på den måten en stille overføring av store økonomiske verdier fra distrikt til sentrale strøk samtidig som tariffingssystemet i strømmettet oppfattes som urettferdig.

Med litt andre type utfordringer skjer den samme økonomiske verdioverføringen på produksjonssiden. Beiarn er en av kommunene som etter det nevnte salget bare er vertskap for vannkraftproduksjon. Vi er ikke lengre eiere altså. De egentlige og opprinnelige verdiene av produksjonen ligger i distriktene, men eieraktørene er i all hovedsak staten selv og de større byene. Vi var helt bevisste da vi solgte til en regional aktør og ikke til en nasjonal aktør.

Når staten sist så på skatt og avgift fra vannkraften var det ikke med et helhetlig perspektiv. Ekspertutvalget til Sanderud ble jo avvist, men ikke uten en betydelig kamp. Sanderudutvalget så bare på vertskommuneinntektene. Eierinntektene til staten og store bykommuner så man ikke på. Merkelig mener vi. Å sikre distriktskommuner en rettmessig direkte andel av verdiskapingen som følger av avgitte naturressurser har ikke vært prinsipielt avklart i Norge på mer enn hundre år. Det er bred enighet på Stortinget om at de lovfestede konsesjonsordningene skal bestå og at mulighetene for lokal beskatningsrett skal videreføres. I sluttbehandlingen av denne NOU'en håper vi det gis tydelige signaler til sektormyndigheter og til andre nedsatte utvalg om de forhold vi her forsøker å belyse. Både inntektssystemutvalget og generalistkommuneutvalget kan få noen tydelige sentralpolitiske beskjeder om hva de ikke bør bruke tid på. De inntektene distriktene med viktige naturressurser har, må ikke bare sikres sine rettigheter gjennom lovverk. De må også kunne disponere inntektene basert på lokaldemokratiske forvaltningsprinsipper.

NOU 2020:15 viser også til at desentralisering av statlige arbeidsplasser kan bidra til at bygdene blir mer attraktivt. Dette er Beiarn kommune enig i. Vi har blant annet hatt viktige

statlige arbeidsplasser tilknyttet Helfo som for få år siden ble flyttet herfra. Slik vi ser det fantes ingen andre årsaker til det enn en nedprentet markedsorientering i en sektorisert stat, der det hersker en vel etablert feiloppfatning om at større kontorer alltid er mer effektive. Kontoret her var meget effektivt, men det ble ikke vurdert. Beiarn kommune stiller seg bak Normann-utvalgets forslag om styring til mer statlige arbeidsplasser i distriktene. En avgjørende forutsetning for politisk å kunne styre statlige arbeidsplasser til distriktene er en mer helhetlig tankegang på statlig side – over tid. I dag brukes foretaksmodellen i større og større grad i styringen av offentlige tjenester. Denne modellen mener vi hindrer politisk styring og ansvar. Det Normann-utvalget kaller silo-tankegang oppleves som total. Hvert enkelt ansvarsområde skal drives så kostnadseffektivt som mulig, uten at det bindes sammen til en helhet andre steder enn i statsbudsjettet. Dette fører til at det mest økonomiske og kostnadseffektive valget, på kort sikt og sektorisert, legges til grunn i beslutningsprosesser. Ringvirkninger for samfunnet og perspektivet på samfunnet som en helhetlig dynamisk kompleksitet taper. Da taper distriktene - i sak etter sak. Vi merker oss at distriktene ikke lenger fungerer som fødemaskiner for byene. Etter hvert vil kommuner som vår ha nær like mange som i aldersmessig posisjon til å motta tjenester, som de som er i arbeidsfør alder. Vi omstiller, effektiviserer og planlegger for det. For vår del er det lite aktuelt at eldre i fremtiden skal måtte flytte til byer for faktisk å få tilgang til de tjenestene de har rett til. Men for å få det til trengs statlig støtte på flere områder, der kompetansetiltak vurderes som det viktigste for at de stadig nye oppgavene som legges til kommunene skal kunne tilbys.

Utvalget mener at tiltak rettet mot utdanningssystemet vil være mest effektivt for å sikre rekruttering av kompetanse til distriktskommuner. Tilbudet om desentraliserte og samlingsbaserte tilbud i store deler av landet er stort, men fra vår side mener vi å se en betydelig konkurranse mellom utdanningsinstitusjoner som kan gå ut over kvaliteten og motivasjonen for å satse langs denne linjen. Når det gjelder karakterkravene som den siste tiden er innført og skjerpet for enkelte utdanninger, mener Beiarn kommune at disse bør revurderes. Over tid frykter vi at de karakterkrav som i dag settes vil svekke tilgangen til nødvendig kompetanse. Distriktene ser allerede tendenser til dette.

Vi takker for meldingen og for muligheten til å uttale oss. Vårt håp er at de tiltak som presenteres blir gitt en grundig og tverrpolitisk behandling og oppfølging. Det fortjener utredningen.

Forslaget enstemmig vedtatt.

10/21

OMDANNING TIL KOMMUNALT OPPGAVEFELLESKAP OG TILSLUTNING FRA RØDØY KOMMUNE

Vedtak:

1. Beiarn kommune godkjenner av Salten kontrollutvalgsservice omdannes til Kommunalt Oppgavefelleskap, kfr kommunelovens kap 19. Beiarn kommune godkjenner i denne sammenheng ny samarbeidsavtale, men Beiarn kommune vil påpeke at kontorsted skal være Gildeskål og at regnskapet skal søkes ført som nå, direkte av Gildeskål kommune.

2. Beiarn kommune godkjenner Rødøy kommune som fullverdig deltaker i det kommunale oppgavefellesskapet, Salten kontrollutvalgsservice.

Enstemmig vedtatt.

Behandling:

Saksordfører Torbjørn Grimstad la frem forslag om tillegg til siste setning under Pkt 1, som følger:..., men Beiarn kommune vil påpeke at kontorsted skal være Gildeskål og at regnskapet skal søkes ført som nå, direkte av Gildeskål kommune.

Rådmannens innstilling:

1. Beiarn kommune godkjenner av Salten kontrollutvalgsservice omdannes til Kommunalt Oppgavefellesskap, kfr kommunelovens kap 19. Beiarn kommune godkjenner i denne sammenheng ny samarbeidsavtale.
2. Beiarn kommune godkjenner Rødøy kommune som fullverdig deltaker i det kommunale oppgavefellesskapet, Salten kontrollutvalgsservice.

11/21

FASTSETTING AV VALGDAGER FOR STORTINGSVALGET 2021

Vedtak:

Stemmegivningen ved stortingsvalget 2021 skal foregå søndag den 12. september og mandag den 13. september ved Moldjord krets.

Trones og Brannhei krets har stemmegivning den 13. september

Enstemmig vedtatt.